Evropský veřejný ochránce práv

Tato stránka byla přeložena pomocí strojového překladu [Odkaz]. *Strojové překlady mohou obsahovat chyby, které mohou snižovat jejich srozumitelnost a přesnost. Veřejný ochránce práv nenese žádnou odpovědnost za případné nesrovnalosti. Pokud chcete mít nejspolehlivější informace a právní jistotu, podívejte se na původní znění v angličtina (odkaz viz výše). Více informací naleznete v naší* politice týkající se jazyků a překladů [Odkaz].

Afgørelse i sag 1703/2012/CK - Odmítnutí přístupu k dopisu zaslanému irskému ministrovi financí

Rozhodnutí
Případ 1703/2012/CK - **Otevřeno dne** 03/10/2012 - **Rozhodnutí ze dne** 24/04/2014 - **Dotčený orgán** Evropská centrální banka (Další šetření není důvodné) |

Tato věc se týká odmítnutí Evropské centrální banky (dále jen „ECB“) umožnit stěžovateli, jímž je irský novinář, přístup k dopisu zaslanému v roce 2010 irskému ministrovi financí. Po prozkoumání dopisu souhlasila veřejná ochránkyně práv s tím, že poskytnutí dopisu ve chvíli, kdy to novinář požadoval, tj. v roce 2011, by ohrozilo zájmy Irska a jeho finančního sektoru. Z tohoto důvodu veřejná ochránkyně práv nezjistila, že by se ECB dopustila nesprávného úředního postupu.

Jelikož však od té doby, co byl dopis odeslán, uplynuly již více než tři roky, veřejná ochránkyně práv ECB vyzvala, aby zvážila, zda by ve světle následných změn v měnových a hospodářských podmínkách eurozóny neměla přístup k dopisu umožnit. ECB záležitost předložila své Radě guvernérů, která zaujala postoj ve smyslu, že ochrana veřejného zájmu v souvislosti s měnovou politikou v Evropské unii a finanční stabilitou v Irsku i nadále opravňuje k zachování důvěrnosti.

Veřejnou ochránkyni práv toto vysvětlení nepřesvědčilo. Vyjádřila politování nad tím, že Rada guvernérů ECB nevyužila příležitost uplatnit zásadu, že v demokratické společnosti by transparentnost měla být pravidlem a utajení výjimkou. Při uzavírání případu vyjádřila své přesvědčení, že pokud by některý občan opět požádal o přístup k uvedenému dopisu, ECB přihlédne k jejímu stanovisku a přiloží větší váhu veřejnému zájmu na transparentnosti a odpovědnosti a nutnosti dále posílit svoji legitimitu v očích občanů EU.

Případ se týká odmítnutí Evropské centrální banky (dále jen „ECB“) poskytnout stěžovateli, irskému novináři, přístup veřejnosti k dopisu, který zaslala irskému ministrovi financí v roce 2010. Po nahlédnutí do dopisu veřejný ochránce práv souhlasil s tím, že zveřejnění dopisu v

době, kdy novinář požádal o přístup v roce 2011, by ohrozilo zájmy Irska a jeho finančního sektoru. Z tohoto důvodu veřejná ochránkyně práv nezjistila žádný nesprávný úřední postup ECB. Vzhledem k tomu, že od odeslání dopisu uplynuly více než tři roky, vyzvala ECB, aby zvážila zveřejnění dopisu s ohledem na následné změny měnových a hospodářských podmínek eurozóny. ECB předložila věc Radě guvernérů, která měla za to, že ochrana veřejného zájmu, pokud jde o měnovou politiku v Evropské unii a finanční stabilita v Irsku, i nadále odůvodňuje důvěrnost. Veřejná ochránkyně práv nebyla tímto vysvětlením přesvědčena. Vyjádřila politování nad tím, že Rada guvernérů ECB promarnila příležitost uplatňovat zásadu, že v demokracii by měla být pravidlem a tajnost výjimkou transparentnost. Při uzavření případu věřila, že pokud by občan podal novou žádost o přístup veřejnosti k dopisu, ECB by zohlednila její názory a přikládala větší váhu veřejnému zájmu na transparentnosti a odpovědnosti, jakož i potřebu dále posílit svou legitimitu v očích občanů EU.

Pozadí

1. V listopadu 2011 požádal stěžovatel, irský novinář, Evropskou centrální banku (dále jen „ECB“) o přístup veřejnosti k dopisu, který zaslal tehdejší prezident ECB Jean-Claude Trichet irskému ministru financí dne 19. listopadu 2010 (dále jen „dopis“). ECB odmítla dopis zveřejnit. Své odmítnutí založila na potřebě chránit integritu irské měnové politiky a stabilitu irského finančního systému vzhledem ke značnému tržnímu tlaku a extrémní nejistotě ohledně vyhlídek irského hospodářství, které v té době převládaly. Stěžovatel podal dne 20. srpna 2012 stížnost evropskému veřejnému ochránci práv.

2. Veřejný ochránce práv zahájil šetření stížnosti. V průběhu šetření obdržel veřejný ochránce práv stanovisko ECB ke stížnosti a následně připomínky stěžovatele ke stanovisku ECB. Její služby si také prohlédly dopis.

Údajné neposkytnutí přístupu

Zjištění veřejné ochránkyně práv a návrh smírného řešení

3. Po nahlédnutí do dokumentu a důkladném přezkoumání argumentů předložených stranami [1] měl veřejný ochránce práv za to, že v rozhodné době (tj. v době podání žádosti o přístup v listopadu 2011) byla ECB oprávněna odmítnout i částečný přístup k dopisu na základě výjimek stanovených v čl. 4 odst. 1 písm. a) rozhodnutí ECB o přístupu veřejnosti k dokumentům. Dospěla tak k závěru, že ECB nedochází k nesprávnému úřednímu postupu.

4. Veřejná ochránkyně práv však uvedla, že žádost byla podána téměř před dvěma lety a že od zaslání dopisu irskému ministru financí uplynuly více než tři roky. Veřejná ochránkyně práv rovněž poznamenala, že ECB již stěžovateli sdělila podstatu dopisu. V souladu s posláním veřejné ochránkyně práv usilovat o spravedlivé výsledky stížností, které uspokojí jak stěžovatele, tak dotčený orgán, předložila následující návrh smírného řešení, jehož cílem bylo

poskytnout ECB příležitost dále prokázat svůj závazek dodržovat zásady transparentnosti a odpovědnosti:

V době podání žádosti stěžovatele o přístup byla ECB oprávněna odepřít přístup k dopisu, který zaslala irskému ministrovi financí dne 19. listopadu 2010. Veřejná ochránkyně práv proto neshledává žádný nesprávný úřední postup ECB. Avšak vzhledem k tomu, že od odeslání dopisu uplynula doba, kdy byla podána žádost o přístup, veřejná ochránkyně práv nyní vyzývá ECB, aby zvážila zpřístupnění dopisu s přihlédnutím k jeho specifickému obsahu a převažujícím měnovým a hospodářským podmínkám.

5. ECB ve své odpovědi na návrh veřejné ochránkyně práv informovala veřejného ochránce práv o tom, že věc postoupila Radě guvernérů [2] , která měla za to, že ochrana veřejného zájmu, pokud jde o měnovou politiku v Evropské unii a finanční stabilitu v Irsku, nadále odůvodňuje důvěrnost, a odmítla dopis zveřejnit. I když se vyhlídky irské ekonomiky mezitím výrazně zlepšily, rizika finanční stability byla stále přítomna a situace nadále vyžadovala pečlivé sledování. Dodala, že celkový kontext, v němž byl dopis zaslán, byl považován za stále relevantní, neboť Irsko podléhá dohledu po ukončení programu po ukončení hospodářského ozdravného programu. ECB v neposlední řadě zopakovala svůj závazek dodržovat zásady transparentnosti a odpovědnosti a zavázala se, že Rada guvernérů přehodnotí zveřejnění dopisu v pokročilejší fázi dohledu po ukončení programu.

6. Stěžovatel nepředložil žádné připomínky.

Posouzení veřejné ochránkyně práv po návrhu smírného řešení

7. Po obdržení odpovědi ECB na její návrh veřejná ochránkyně práv veřejně vyjádřila politování nad tím, že Rada guvernérů ECB promarnila příležitost prokázat svůj závazek dodržovat zásady transparentnosti a odpovědnosti a dále posílit svou legitimitu v očích občanů EU v době, kdy tolik z nich trpělo v důsledku hospodářské krize [3] . Avšak s ohledem na předchozí závěr veřejné ochránkyně práv [4] , že ECB byla oprávněna odepřít přístup k dopisu v době podání žádosti stěžovatelky, nebude se touto záležitostí dále zabývat v rámci této stížnosti.

8. Veřejná ochránkyně práv bere na vědomí závazek Rady guvernérů přehodnotit zveřejnění dopisu v pokročilejší fázi dohledu po ukončení programu. V souladu s tím věří, že pokud by občan podal novou žádost o přístup veřejnosti k dopisu [5] , ECB zohlední její názory a přiloží větší váhu veřejnému zájmu na transparentnosti a odpovědnosti, jakož i potřebě dále posílit jeho legitimitu v očích občanů EU.

Závěr

Na základě šetření této stížnosti ji veřejný ochránce práv uzavírá s následujícím závěrem:

V době podání žádosti stěžovatele byla ECB oprávněna odepřít přístup k dopisu. V rámci projednávané stížnosti neexistují důvody pro další šetření v této věci.

Stěžovatel a ECB budou o tomto rozhodnutí informováni.

Emily O'Reillyová

Ve Štrasburku dne 24. dubna 2014

[1] Argumenty a hodnocení veřejného ochránce práv byly podrobně vysvětleny v dopise veřejné ochránkyně práv Evropské centrální bance ze dne 16. prosince 2013, v němž navrhuje přátelské řešení.

[2] Rada guvernérů je hlavním rozhodovacím orgánem ECB a skládá se ze šesti členů Výkonné rady a guvernérů národních centrálních bank 18 zemí eurozóny.

[3] Viz tisková zpráva veřejné ochránkyně práv ze dne 7. března 2014, která je k dispozici na adrese: http://www.ombudsman.europa.eu/en/press/release.faces/en/53710/html.bookmark

[4] Viz výše, bod 3 a podrobně v návrhu veřejné ochránkyně práv na smírné řešení.

[5] Každá taková žádost by měla být podána v souladu s postupem stanoveným v rozhodnutí Evropské centrální banky ze dne 4. března 2004 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropské centrální banky 2004/258/ES, Úř. věst. 2004, L 80, s. 42, ve znění rozhodnutí ECB/2011/6 ze dne 9. května 2011, Úř. věst. 2011, L 158, s. 37.